

Pastilles per poder anar a fer feina

Més habitacions per netejar i menys personal provoquen jornals esgotadors

“Quan no surt bé, et pressionen”

Pepi Lora CAMBRERA DES DE FA 29 ANYS. DELEGADA SINDICAL D'UGT

Pepi ha notat els darrers anys un increment de la feina i, en canvi, les condicions no milloren. “Feim 18 habitacions cadascuna. Tenen dos llits o un llit matrimonial i sense llits supletoris, perquè fa poc van fer una reforma a l'hotel i no hi caben. Ens han posat vidres pertot arreu, i això cal netejar-ho cada dia. El bany, la mampara, la terrassa, tot. Hi ha moltíssima feina i t'exigeixen que tot quedi bé. I la governanta va darrere i et fa tornar si alguna cosa no ha quedat prou bé”.

Aquesta pressió ha tingut conseqüències sobre la salut. “Totes tenim problemes d'esquena i de cervicals. També hi ha molt estrès, perquè comences al matí i vas estressada tot el dia, i ja s'han hagut d'endur diverses companyes a l'hospital amb atacs d'ansietat.

Quan se li demana si ha patit situacions d'assetjament o maltractament laboral, contesta que “cridar-te i dir-te que això cal fer-ho perquè sí, per ous. Coses així. I després et vénen amb les

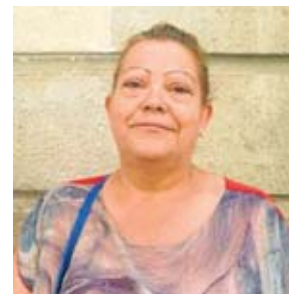
paperetes aquestes, uns qüestionaris que donen als clients perquè puntuïn la nostra feina. I amb això fan un balanç. I quan no surt bé, et pressionen i t'assetgen, i van darrere teu”.

Recorda que “ens van posar un anticalç que m'abaixava la tensió i quedava com morta. Anava al metge d'empresa i em deia que era normal. I, és clar, quan em morí també serà normal, li deia jo. No m'hi posaven remei. I així era cada dia. Fins em van haver d'ingressar amb un atac d'ansietat”.

“Algunes joves es passen el dia plorant”

Isabel Moreno 22 ANYS FENT FEINA. DELEGADA SINDICAL DE CCOO

Des de les 7 del matí, Isabel i les seves companyes cambres de pisos d'un hotel de la Platja de Palma fan netes les zones comunes i després tenen 4 o 5 hores per fer 20 habitacions. “Amb totes les beneïtures que té una habitació 4 estrelles. Normalment a les 2 ha d'estar llest. I llavors dinam. I després, de 2.30 h a 3.30 hores, hem de comptar roba, fer passadissos, recollir, baixar i deixar-ho tot”.

Lamenta la sobrecàrrega de feina, que els darrers anys s'ha incrementat. “Cada dia tenim 4 o 5 sortides, i això no hi ha qui ho aganti. El problema és el ritme de treball. Patim moltíssima pressió, anam rebentades, sincerament”. Les conseqüències físiques no han tardat a arribar. “Els principals problemes de salut els tenim a les cames, als genolls, a les cervicals, als metacarpians. A la que no està operada, li queda poc”, comenta.

La gent que va complint anys pateix molt. “L'empresa no té consideració cap a la gent gran

que fa 35 anys que treballa i que ja estan operades dels genolls, canells o que tenen problemes a les cervicals. Però no et creguis, que les joves que entren tampoc poden. Enguany algunes des de que començaven al matí es passaven el dia plorant; és que no podien”.

La sobremedicació ha esdevingut un clàssic del sector. “Prenc Espidifen per al mal i pastilles per a l'ansietat. És que el cos et fa mal. Arriba un moment que et fa mal tot. Llavors et prens les pastilles i així és com aguanten”.

“Som addicta als medicaments”

María González Moral FA FEINA EN UN HOTEL DE LA PLATJA DE PALMA

● Maria, podeu explicar-nos quina és la vostra càrrega de feina? Hem de fer 24 habitacions cada dia, i hi ha dies que arribes a tenir fins a 10 i 12 sortides. Hem lluitat perquè ens llevin habitacions, que en els mesos més forts només n'hàgim de fer 21, que era el que teniem abans. Però de moment ens han dit que no. Quan pugues al teu pis i veus la llista de feina del dia, i que has de fer si o sí, es fa dur.

● I després, les feines de casa. Entrem a les 7.30 h i sortim a les 15.30 h. Però la meua feina no acaba aquí. Arrib a casa i vaig a comprar, pos rentadores, plec roba, faig menjar per a l'endemà, prepa el sopar, faig un poc neta la casa i acab a les 11 de la nit. I a les 7 del matí ja m'estic prenent la pastilla perquè em fa mal tot el cos, i no tenc més remei que fer-ho d'aquesta manera.

● Com és això, sempre heu de medicar-vos per poder treballar?

El meu problema és la zona lumbar -ja m'hi han fet dues operacions- i el túnel carpià, del qual també estic operada. I a damunt els de la mútua de l'empresa diuen que això no té a veure amb la feina que faig. Deu ser d'estar ajaguda! A mi els doctors m'han dit que som addicta als medicaments, perquè he de prendre'n al matí, al migdia i a la nit, tots els dies. Fins pegats de morfina m'han arribat a posar. Ara, quan em van posar els pegats, no era jo; collons, no em feia mal res.

“La cara la donam nosaltres”

Dolores Ayas CAMBRERA DE PISOS FA 30 ANYS. DELEGADA DE CCOO

● Per què és tan pesat?

El més dur és moure els llits de fusta, són molt pesats. Cada dia són 50 llits. I els matalassos pesen també com un mort, és horrorós. Hi ha dies que no puc amb la meua ànima. Perquè, a més de moure el llit cap a fora, hem d'aixecar el matalàs i ficar la roba.

● I quantes cambres hi ha?

Som unes 14 cambres, 8 som fixes discontinües i la resta són eventuals. I per elles la situació és més difícil, perquè a banda de la pressió que no les engeguin al carrer, n'hi ha moltes que entren noves i no són capaces de tirar la feina endavant, perquè és duríssima. I no és que no valguin.

● Perquè el ritme de treball és molt intens, no és vera?

Sí, i com la temporada és més curta, també hi ha més problemes. Abans l'hotel estava tancat 40 dies, però la resta de l'any quedava obert. I sempre hi havia alguna cosa d'ocupació. Llavors hi havia èpoques que tenies menys habitacions i tenies temps de fer la neteja més a fons. Però ara no obren l'hotel fins a tenir la garantia que el tenen fins a dalt.

● Les estades més curtes també donen més feina?

Sí, cada dia tenc cinc sortides i vaig sempre fins a dalt. I això és un estrès enorme. I al final la cara la donam nosaltres i el client deu pensar: “Mira quina una més porca”. Em fa molta vergonya que les coses no es facin com cal. Quan vaig començar, aquesta feina era més lleu.